

veljen egy a köznapiság fölé emelkedni nem tudó blazírt, frivol, enervált nemzedéket!

De hát végre is hiába vesztegetjük a szót, a belvárosból nem fogja a jó-madarakat a rendőrség kipusztítani; az ellen panaszkodni már túlhaladott álláspont, s e soroknak egyéb célja van.

Föl akarjuk hívni a belügyminiszter úr figyelmét egy körülményre, ami valóságos gyalázata fővárosunknak, s amire első sorban ugyan a rendőrséget kell vala figyelmeztetnünk, de tudjuk, hogy neki is van erről tudomása és mégis megtűri.

Nem kevesebbről van itt szó, minthogy a főváros hemzseg az olyan kávéházaktól, ahol 10 órától este, reggeli 4-5 óráig kéjleányok tanyáznak, s űzik a legszemtelenebb orgiákat.

E személyek először nem állanak orvosrendőri felügyelet alatt, de nem is állhatnak, mert hiszen nem tudni, honnan teremnek elő? Hová tűnnek el? Kísérettel jönnek, kísérettel mennek, a rendőrség az utcán még csak el sem foghatja. Másodsor demoralisálják a fiatalságot, mely az ilyfajta kávéházakat nagy előszeretettel látogatja. Harmadsor oly dolgokat művelnek e kávéházakban, amit még leírni is csak pirulva tudna tisztességes ember.

(Kelet Népe, 1875. július 23.)

A bűn fővárosa

Ha nem akarjuk, hogy Magyarország fővárosa egy második Gomorrha vagy Sodoma hírébe jusson: akkor sürgősen szükséges, hogy a fővárosi hatóság érvényt szerezzen a prostitúció korlátozására vonatkozó határozatainak. E határozatok kivételét mindekkoráig lehetetlenné tette a rendőrség. Kell tehát, hogy a főváros, mely majdnem ötszáz ezer forinttal járul a rendőrség költségeinek fődözéséhez – rendelkezessék ez irányban vele; habár megvalljuk, hogy még a legszigorúbb intézkedésekkel sem fognak sokra menni, mivel a prostitúció szükséges kifolyása a társadalom mai házassági intézményének, s mindaddig, míg a házasság mai formájában fennmarad és a házassági egyezmény nem a kölcsönös vonzalom alapján létesül, hanem társadalmi előnyök és anyagi függetlenség szerint szabályoztatik, addig a prostitúció ki nem küszöbölhető, mert A MAI HÁZASSÁG FORMÁJA MAGA A PROSTITÚCIÓ ELVÉRE SARKALL...

(Népszava, 1884. június 27.)